יום ה', כ"ז בחשון תשס"ח (08 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ביישוב פלוני בארץ, מעשה שהיה כך היה...

"היה לי תלמיד שהתחיל לאחרונה לשמור את השבת אך אשתו לא הסכימה לסגור את "הקופסה" [הטלוויזיה] בשבת. כל ליל שבת היה חוזר הביתה מבית הכנסת לסעודה משהו משהו שהאשה טרחה להכין להם. אך לסגירת הטלוויזיה היא עוד לא הגיעה... והרעש ממנה [מה'קופסה'] ברקע קלקל בשביל הבחור את רוח השבת. הוא ריסן את עצמו למספר שבועות, עד שבת אחת שבה החליט לשים קץ להפרעה זו. בבואו הביתה מן התפילה, הוא לקח בקבוק וויסקי אחד גדול שהיה לו בבית, ועם כל כוחו הפיל אותו על תיבת השידור. הבקבוק נשבר יפה, עשה בלגן גדול, אך הטלוויזיה בעינה עמדה. להכעיס. לא קרה לה כלום!

*"במוצאי השבת תלמידי מתקשר אלי למסור לי על 'מעשה הגבורה' שלו, וציפה כנראה שאברך אותו על כך. שתקתי לרגע ואז שאלתיו, "כמה זמן אתה שומר שבת?" "חודשיים", תשובתו. "תקשיב", אמרתי לו, "רבונו של עולם מחכה לך **30 שנה** שתתחיל לשמור שבת, היאך הנך מעיז לאבד את סבלנותך – על אשתך, לא פחות – אחרי חודשיים בלבד? אתה חושב שאפשר לברוא עולם במידת הדין...?!*

היום, אשתו היא אחת הנשים הצדקניות ביותר בעיר..." ["המודיע", כ' חשון תשס"ח, 1 בנוב' 2007]

ועוד -

לפני שנים רבות, עוד בזמן המנדאט, בירושלים היו מספר חנויות בבעלות יהודים פתוחות בשבת. הן רבנים והן אישי ציבור ניסו לשכנע את בעלי החנויות לסגור אותן לפני שקיעת החמה ביום ששי. לבסוף הצליחו להביא לידי סגירת כולן – מלבד אחת, שכל הלחץ וכל השכנוע לא הועילו – המכולתן לא רצה לסגור את חנותו. העסקים היו טובים, ובעיניו הרווחים שהפיק בשבת גברו על יחס הכבוד שהיה לו לשבת.

המעשה הגיע לאזניו של ר' אריה לוין [1885-1969], והעניין כאב לו – לא רצה לקבל שיהודי היה בכוונה תחילה מחלל את השבת בפרהסיה. יום ששי אחד, ר' אריה התלבש מוקדם מן הרגיל לשבת, חבש את השטריימל שלו והלך לחנות הנ"ל, הרבה לפני שקיעת החמה. כאשר נכנס לחנות, התהלך בשקט בין השורות, הסתכל אל הסחורה היפה על המדפים, ושם לב לתנועה הערנית של לקוחות עם הקניות שלהם. ר' אריה התיישב בכסא בחלק האחורי של החנות והתבונן בנעשה במקום.

בעל החנות ראה את ר' אריה, שהכיר אותו היטב אך לא אמר לו מילה, בחושב שהרב המבוגר פשוט רצה לנוח קצת בדרכו לבית הכנסת, ושזו הסיבה שהתיישב אצלו בחנות. ואולם, ככל ששקיעת החמה התקרבה, לא הבין בעל החנות משום מה ר' אריה עדיין אצלו. הוא התחיל להרגיש קצת לא נוח מהדבר – רב גדול כמו ר' אריה בחנות שלו סמוך לכניסת השבת...?! בעל הבית המשיך להתעסק בלקוחות שלו, אך מידי פעם היה חוטף מבט לכיוון ר' אריה, שהמשיך לשבת שם, ומי יודע למה?

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{24}	(י-ם): 16^{09}	(ת"א): 16^{23}	(חיפה): 16^{13}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{21}	(י-ם): 17^{21}	(ת"א): 17^{22}	(חיפה): 17^{20}

פרשת השבוע: **"תולדת"** [בראשית כ"ה 19 –כ"ח 9] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ז בחשון תשס"ח (08 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לבסוף, המכולתן ניגש לר' אריה ואמר לו, "כבוד הרב, אני רואה שכבודו יושב כאן זמן ממושך כבר. האם אוכל לטפל בו? האם הרב מרגיש בסדר?"
ר' אריה קם, ואחרי דרישת שלום חמה איש לרעהו, אמר – "שמעתי אני כי אתה משאיר את חנותך פתוחה בשבתות, ויודע אני כי מספר אנשים כבר דברו איתך על כך. אך רציתי לבוא ולראות בעצמי כמה שזה קשה לך לסגור לכבוד השבת. ועכשיו אני יודע כמה שזה אכן קשה לך לסגור ולהפסיד כל-כך הרבה כסף. באמת אני חש את הכאב שלך, אך מה אוכל לומר – שבת היא שבת..."
המכולתן נדהם ושתק לרגע. החלו דמעות למלא את עיניו. "רבי היקר", אמר, "אתה היחיד שטרח לבוא לכאן לראות את מצבי דרך העיניים שלי. אין לך מושג כמה שבואך לכאן חשוב לי. האחרים ביקרו אותי מרחוק." הוא לחץ בחום לידו של ר' אריה ואמר, "אני מבטיח לעשות מה שאוכל לראות באם אפשר לסגור את החנות בשבת."
ר' אריה איחל למכולתן "א גיטן שאבס - שבת שלום" והלך לדרכו. תוך מספר שבועות החנות נסגרה לפני שבת כל שבוע. ..."
["Along the Maggid's Journey"]

ויש להבין – רק לאחר שר' אריה "הגיע למקומו" של בעל החנות, היה יכול לראות ולנסות להבינו. רק משם גם היה אפשר להוכיח אותו, וגם את זה עשה ברגישות מרובה.

בפרשת השבוע, פר' "**תולדות**", אנחנו למדים על 'מעשה פורים'. פורים בחשוך? אלא, שיעקב אבינו התחפש בלבושו של אחיו עשיו בשעה שנכנס לקבל את ברכת אביו. התחפושת הזו היתה כדי לשכנע את יצחק אבינו שיעקב הוא בעצם עשיו. אבל, יעקב אינו עשיו – כידוע – והדבר נתגלה ובסוף הפרשה אנחנו רואים את יעקב יוצא מבאר שבע לגלות, אמנם גם להתחתן ולהתחיל לגדל משפחה. אך הוא נאלץ לעשות זאת בחוץ לארץ. **"וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשיו."** [בראשית כ"ח 5]

השבת היא נקראת "אות", סימן של הברית שבינינו לבין הקב"ה: **"ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם"** [שמות ל"א 17] אומר על כך ה'חפץ חיים': שבת נקראת בשם "אות", להורות לנו על גודל עניינה. לְמה הדבר דומה? לאחד מבעלי המלאכה ומסחר שמציב על ביתו מבחוץ איזו אות (סימן) למען שידעו הכל טיב מלאכתו ומסחרו: חייט בבגדו, וסנדלר בסנדלו. והנה כל זמן שהאות על הבית מבחוץ, הכל יודעים שבעל המלאכה הזה דר בבית הזה, ואף אם לפעמים נסע לדרך לכמה ימים, מכל מקום עדיין לא עקר דירתו מכל וכל מהבית הזה. מה שאין כן, כשנוטל האות מבחוץ לקבעו במקום אחר, מוכח שהאומן או הסוחר כבר עקר את דירתו מהבית הזה ואינו מצוי בו כלל.
כן הוא ממש בעניין שבת, כי היא האות המעידה שה' יתברך ברא את העולם בששת ימים ונח ביום השביעי. והיא גם כן האות על האיש הישראלי הנושא את נס התפארת הזה על

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{24}	(י-ם): 16^{09}	(ת"א): 16^{23}	(חיפה): 16^{13}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{21}	(י-ם): 17^{21}	(ת"א): 17^{22}	(חיפה): 17^{20}

פרשת השבוע: **"תולדת"** [בראשית כ"ה 19 –כ"ח 9] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **ה'**, **כ"ז** ב**חשון** תשס"ח (**08** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עצמו – השומר שבת ומקיימה – שהוא מאמין בהקב"ה שהוא בורא העולם ומחדשו, וממילא הוא אדון על הכל ואנחנו מחוייבים לעשות רצונו בכל נפשנו ומאדנו כי הכל שלו. וע"י אמונתו בה' באמת, הוא משרה בתוך לבבו קדושת ה', וכמו שכתוב כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם. ועל-כן, אף אם אירע שעבר על איזו מן המצוות, עם כל זה, **האות הזה נצב להעיד על האיש הזה, כי עדיין הוא דר בדירתו הראשונה** – היהודי נמצא בחזקתו, וקדושת ה' בתוך לבבו. לא כן אם חו"ח מחלל את השבת – בזה הוא מסלק את האות מעל עצמו ומראה שמפנימיות לבבו כבר נעקרה האמונה בה' ובתורתו, וכבר הוסר המקדש מתוך לבבו, ועל-כן נפסק ברמב"ם [הלכות שבת פרק ל'] שכל העובר על שאר המצוות הרי הוא בכלל רשעי ישראל [ועדיין נקרא **ישראל**], אבל המחלל את השבת בפרהסיה הרי כעכו"ם [גוי] לכל דבר.

בעיר האבות באר שבע, המעשה של חילול השבת במרכזי הקניות הגדולים הולך ומתפשט. בפרחים שבחרנו לשלוח לכם לשבת רואים את הפנימיות הטהורה שיש בכל אחד ואחד מאיתנו – ואילו האדום (עשיו נקרא "אדום" בפרשתנו) הוא התחפושת החיצונית, כאילו אנחנו רוצים להסתיר את האות המיוחדת שבנו.
הגיעה השעה שנבין שכשם שיעקב הוא יעקב ואינו עשיו, הן אנחנו גם כן יהודים/יחודים, ולא כאומות העולם. לנו, יש משמעות לאות של שבת, גם אם עוברים על איזו מן המצוות. אנחנו עדיין רוצים שהשלט יישאר בחוץ...

שבת שלום ומבורך,
מרדכי וברברה וב"ב

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{24}	(י-ם): 16^{09}	(ת"א): 16^{23}	(חיפה): 16^{13}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{21}	(י-ם): 17^{21}	(ת"א): 17^{22}	(חיפה): 17^{20}

פרשת השבוע: **"תולדת"** [בראשית כ"ה 19 –כ"ח 9] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.